

Дьоміна Катерина

**ЩОДО ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СОЛПАДЕІНА СОЛЮБЛ (GSK) У КОМПЛЕКСНІЙ
ФАРМАКОТЕРАПІЇ ХВОРИХ З ЗАПАЛЬНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВОЇ
ДІЛЯНКИ**

Кафедра хірургічної стоматології з курсом основ стоматології

Науковий керівник: доцент Волошина Людмила Іванівна.

Українська медична стоматологічна академія, м.Полтава, Україна

Актуальність проблеми гнійної інфекції в клініці щелепно-лицевої хірургії зростає у зв'язку із ослабленням планової профілактики основних стоматологічних захворювань, інколи зниженням якості наданої допомоги, впливом несприятливих факторів оточуючого середовища на організм, стійкістю збудників захворювання до антибіотиків та ін. (Сулісв Т.К., 2001). З іншого боку, зміна умов життя сучасної людини (темп життя, урбанізація, значний обсяг інформації на фоні відносної гіподинамії) призвели до посилення стресорних впливів на людину, які викликають цілий ряд змін: активацію процесів пероксидації, пригнічення імунної системи, порушення пластичних процесів та репаративної регенерації (Меєрсон Ф.З. та співавт., 1993; Волошина Л.І., 1996).

Враховуючи, що більшість пацієнтів, які звертаються за допомогою до щелепно-лицевих хірургів знаходяться у стані психо-емоційного напруження та відчувають біль різної інтенсивності, метою нашої роботи було вивчення стану ситуативної тривожності за шкалою Спілбергера та ефективності використання Солпадеїну Солюбл в комплексній фармакотерапії хворих на гнійні запальні процеси щелепно-лицевої ділянки.

Нашими дослідженнями встановлено, що хворі на гнійні запальні процеси щелепно-лицевої ділянки мають високий рівень ситуативної тривожності, який нівелюється вживанням Солпадеїну Солюбл, що обумовлено центральною та периферичною дією препарату.

Запаранюк Оксана

**ВПЛИВ ГІАЛУРОНІДАЗИ НА СТРУКТУРУ КІСТКИ ПАРОДОНТУ І ВМІСТ В НІЙ МАКРО- І
МІКРОЕЛЕМЕНТІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ ПАРОДОНТИТІ**

Кафедра ортопедичної стоматології, кафедра біологічної хімії

Наукові керівники - к.м.н. М.Кардашук, к.б.н. А.Ерстенюк

Івано-Франківська державна медична академія, м.Івано-Франківськ

Як відомо, пародонтит є мультифакторним захворюванням, що зумовлюється рядом екзогенних і ендогенних, загальних і місцевих чинників. Важлива роль в обмінних процесах тканин пародонту належить системі гіалуринової кислота-гіалуронідаза, а також мікро- і макроелементам. З літератури відомо, що алюміній, кремній, марганець, мідь, паладій та інші біологічно активні елементи приймають участь у побудові сполучної тканини, обміні кальцію і фосфору, впливають на діяльність слинних залоз, регулюють обмін глікозаміногліканів і колагену.

Метою даного дослідження було вивчення вмісту мікро- і макроелементів за умов експериментального пародонтиту. Дослідження проводили на нелінійних щурах-самцях, експериментальний пародонтит спричинювали введенням тестикулярної лідази та стрептококової гіалуронідази. Вміст мікро- і макроелементів у кістковій тканині пародонту визначали атомно-адсорбційним методом.

Проведені нами дослідження засвідчують достовірне зростання вмісту алюмінію, нікелю, і кремнію на фоні зниження заліза, міді, марганцю, хрому, свинцю. У меншій мірі змінювався вміст хрому і титану. Одержані дані дозволяють зробити висновок про те, що зміни, які мають місце при пародонтиті тісно пов'язані з порушенням вмісту різних біологічно активних елементів у тканинах пародонту. Ці елементи можуть впливати на структуру гідроксиапатитів за рахунок включення їх до складу гідроксиапатитів або шляхом адсорбції на їх поверхні, а також через активацію ферментних систем, що регулюють метаболічні процеси сполучній тканині. З'ясування біохімічних механізмів, що лежать в основі розвитку пародонтиту, є актуальними для профілактики і лікування даної патології і потребують подальших досліджень.